

[Justitsministeren.]

drekroneseddel er falsk, selv om den ligner den ægte aldrig saa meget, men de Domstole, som behandler Straffesagerne, forekommer mig ikke at være falske Domstole, men gode Domstole, naar de virkelig ligner de rigtige, ægte Domstole saa meget, at ingen kan se Forskel. Der forekommer mig at være en væsentlig Ulighed mellem de to Ting.

Om Sagerne gaar mere eller mindre hurtigt, kan man jo have forskellig Mening om, maaske ogsaa i nogen Grad bestemt ved, hvor nær eller hvor fjern Føling man har med det, der sker. Det er rigtigt, som jeg siger, at de internerede afleveres saa hurtigt, som det kan lade sig gøre, og hvorfor skulde de ikke blive det? Der er jo ingen der har Interesse i at holde dem interneret længere end absolut nødvendigt. Der maa, som jeg sagde sidst, da jeg stod paa denne Talerstol, ske en foreløbig Undersøgelse, inden man kan fremstille den sigtede i Dommervagten, og man kan jo ikke vide noget videre om hans Forhold forud for Fremstillingen, før man faar dem undersøgt. Der har i lang Tid, lige fra Begyndelsen, siddet en Stab af frivilligt medarbejdende Jurister, som under Ledelse af en Politadvokat her i København har foretaget en Mængde forberedende Undersøgelser. Der sad i lang Tid daglig 10 Jurister ude paa Sct. Annæ Palæ, hvor de interneredes Forhold undersøges. Der kunde ikke være flere, for der var ikke Plads til flere. Der blev saa skaffet Plads til flere, og der har nu i længere Tid siddet 20 frivilligt arbejdende Jurister under Statsadvokatens Ledelse og foretaget alle de forberedende Forhør og Undersøgelser, for at Sagerne kan komme frem til Grundlovsforhør. Det har ikke været muligt at hække mere kvalificeret Personale frem til at foretage disse Undersøgelser. Forholdet er jo det, at der foreligger saa meget, som skal gøres, saa mange Sager, som skal behandles, baade for Politi og Domstole, at det uddannede Personale, som er til Raadighed, ikke er tilstrækkeligt. Det er derfor blevet suppleret saa meget, som det overhovedet har været muligt, med Jurister, der frivilligt har paataget sig Opgaven. Ogsaa jeg mener, at de interneredes Skæbne, om de skal frigives eller fængsles, skal afgøres saa hurtigt som muligt. Hvis det nuværende Tempo fortsættes, tør man regne med, at de sidste vil kunne have passeret Dommervagten Grundlovsforhør i Løbet af maaske 3 Uger.

Jeg forstaar godt den Bekymring, man kan føle, naar man ser, at Forholdene

netop paa Retsplejens Omraade ikke er saadan, som de var før 1939, men man maa ikke glemme de store Vanskeligheder, vi har været ude for, og den uhyre Opgave, som hele Retsmaskineriet er stillet overfor. Det er mit ramme Alvor, naar jeg siger, at det ikke har kunnet gøres hurtigere, end det er gjort. Man maa tro det: jeg har den samme Interesse, baade rent personligt og ifølge det Ansvar, mit Embede paa-lægger mig, som enhver anden i, at alting saa snart som muligt kommer i Orden.

Hvad angaar de Æreserklæringer, som har været nævnt, Erklæringer af forskellig Kulør, sorterer de strengt taget ikke under mig, det er ikke de normale offentlige Myndigheder der afgiver dem, men jeg kan egentlig godt forstaa, at de er af forskellig Kulør. Det er jo en rent foreløbig Foranstaltning. I de Tilfælde af Interneringer, vi har hørt om, har der været en lille Procentdel, maaske 1 pCt., oplagte Fejltagelser, og de, der er kommet ud for noget saadant, faar altsaa en ren Erklæring om, at det er en Fejltagelse, at de er blevet blandet ind i disse Sager. De, som faar de andre — ja, Gud ved, om det ikke er Personer, som har været Medlemmer af nazistiske Partier, eller som paa anden Maade har sat sig selv paa Mistanke, og som for saa vidt, synes jeg, er paa Mistanke den Dag i Dag; for det hænder jo stadig, at senere fremkomne Oplysninger i andre Sager gør det naturligt at trække nogle, som i første Omgang er løsladt, fordi der ikke var fremkommet andet graverende imod dem, end at de f. Eks. var Medlem af disse ejendommelige Partier, frem igen og se mere grundigt paa dem. Jeg opfatter derfor disse Erklæringer som en foreløbig Foranstaltning, der er naturlig, fordi man paa det Grundlag, der er, ikke kan give Personer, som ikke er taget ved en Fejltagelse, en blank Erklæring straks. Som sagt, det er ikke noget, der i og for sig sorterer under mig, jeg vil blot nu, da jeg staar her, sige, at jeg synes, det er en meget fornuftig Foranstaltning.

Saa sagde det ærede Medlem Hr. Rytter, at det kunde se ud, som om Nazismen alligevel havde sat sine Spor her, og at nazistiske Metoder greb om sig. Ja, det er vist til en vis Grad rigtigt nok, og det kan man ogsaa forstaa; der kan ikke have hvilet den Pest og Smitte over vort Land, uden at den har sat sine Spor nogle Steder; og jeg tror desværre ogsaa, at vi skal opleve gennem længere Tid, at der dukker et eller andet op, hvori vi genkender Sporene af det, vi ikke ønsker at se